

οὔσιμ, οὔσιμα. ἀπαραλ-
λάκτως κατὰ τὸ ὄχι. καὶ
ὄρα ἐν τῷ ὄκο. πληθ. οὔχα,
οὔσεσά καὶ τλπ. κατὰ τὸν
τύπον).

Οὔψβλομδρένιε, ἱα. οὐδ. σω-
φρώνησις, σωφρονισμός, σω-
φρόνισμα.

Οὔψβλομδρῆϊο, εἰσι. μ. - δρῆϊο,
νισι. σωφρονίζω. ὁ μεσ. - εἰσι
σωφρονέω-ῶ (177. οὔψβλομδ-
δρῆϊα. ἐσωφρόνησα) = ψβ-
λομδρῆϊο. ὁ καὶ παθ. - εἰσι.
καὶ περιφραστ. οὔψβλομδ-
δρῆϊα βυβῆϊο. σωφρονίζο-
μαι.

Οὔψάστῆε, ἱα. οὐδ. μέρος, μοῖ-
ρα, μέρος, κληῖρος. (κοιν. με-
ρίδιον-μερτικόν). πρβλ. οὔ-
δέλξ. 2) ἀφαίρεμα = ὠψῆτῆε
2. σημασ.

Οὔψαψῆϊο, εἰσι. μ. - ψῆϊο, εἰσι.
πυκνώω-ῶ, πυκνάζω. 2) ψῆ-
εἰσι τβορῆϊο. συχνάζω.
συνεχίζω, ἐνδελεχίζω, ἐνδε-
λεχέω-ῶ, 3) ψῆεἰσι χοψῆδῆ.
θαμίζω, φοιτάω-ῶ.

Οὔψαψῆνιε, ἱα. οὐδ. πυκνότης,
πύκνωμα, πύκνωσις. 2) ἐν-
δελεχισμός, ἐνδελέχεια, συν-
εχῆς ἐπανάληψις τινὸς πρῶ-

ξεως.

Οὔψενήκξ, ἁ. ἀρσ. μαθητῆς,
φοιτητῆς. (πληθ. οὔψενήκξ).

Οὔψενήκξ, βι. θηλ. μαθήτρια.
(πληθ. οὔψενήκξ).

Οὔψενήε, ἱα. οὐδ. μάθημα, μά-
θησις, παιδεία, διδασκαλία, δι-
δαγμα, διδαχῆ. (133. δόγμα).

Οὔψενήνιε, ἱα. οὐδ. διάταξις.
= οὔψεβλένιε.

Οὔψενήτῆε, ἁ. ἀρσ. διδάσκα-
λος, καθηγητῆς.

Οὔψενήτῆε, λα, σε. ἐπιθ. δι-
δακτικός, διδακτῆριος.

Οὔψενήτῆε, λα, σε. ἐπιθ. διδα-
σκαλικός, ὁ τοῦ διδασκάλου.

Οὔψενήτῆε, λα. οὐδ. = οὔψε-
νήε. 2) τὸ διδασκαλικὸν ἐπ-
άγγελμα.

Οὔψενήτῆε, εἰσι. - εἰσι.
βαχξ. = οὔψῆ.

Οὔψρεψῆϊο, εἰσι. μ. - ψῆϊο, εἰσι.
νισι. εὐωχέω-ῶ, εὐωχιάζω, ἐ-
στιάω-ῶ, δεξιόομαι - οὔμαι,
ξενίζω. παρβλ. οὔψοψῆϊο.

Οὔψρεψῆνιε, ἱα. οὐδ. ἐστία-
σις, ξενισμός, δεξιῶσις, δοχῆ,
συμπόσιον, στυδαίσια, εὐω-
χία = οὔψοψῆνιε.

Οὔψῆ, ἡσι(να). παρτ. οὔψῆξ
(καὶ - ψῆξ). διδάσκω, ἐκδι-